

**MY
DWIE**

MY DWIE

Reżyseria **Filippo Meneghetti**

komediodramat | 95 min.
Francja, Luksemburg, Belgia | 2019

W kinach od 23 października 2020

www.tongariro.pl/my-dwie

PR - **Weronika Zawadzka**

veronika.zawadzka@tongariro.pl

Tel. 501 447 663

Materiały prasowe: <https://media.tongariro.pl/my-dwie/>

Dystrybucja - **Jakub Mróz**

jakub.mroz@tongariro.pl

Tel. 515 270 800

Co-funded by the
Creative Europe **MEDIA** Programme
of the European Union

OPIS

Nina (Barbara Sukowa) i Madeleine (Martine Chevallier) są na emeryturze. Przez ostatnie kilka dekad ukrywały swoją miłość i nawet ich najbliżsi są przekonani, że są dla siebie tylko sąsiadkami. Nina uważa jednak, że w dzisiejszych czasach nikt nie będzie zwracał na nie uwagi. Namawia Madeleine, żeby wyjechały do Rzymu i zamieszkały w końcu razem. Madeleine jest skłonna powiedzieć o ich związku i planach swojej córce (Lea Drucker), jednak wypadki potoczą się w zupełnie nieprzewidziany sposób.

ROZMOWA Z REŻYSEREM

Film koncentruje się na parze potajemnie zakochanych w sobie kobiet po siedemdziesiątce. Skąd pomysł na opowiedzenie takiej właśnie historii?

Inspiracja dla złożoności problematyki wyborów życiowych moich bohaterek i ich niezdolności do pełnego panowania nad nimi - w odniesieniu do ich rodzin, pochodzi od różnych znanych mi osób, których trajektorie wywarły na mnie głębokie wpływy. Już od dawna chciałem zawrzeć to w swoim filmie, ale nie byłem pewien od której strony podejść do tego problemu.

Aż pewnego dnia, gdy odwiedzałem znajomego, już miałem dzwonić do drzwi jego mieszkania, usłyszałem głosy dochodzące z górnego piętra. Poszedłem na górę, by to sprawdzić. Okazało się, że drzwi wejściowe do sąsiadujących ze sobą mieszkań są szeroko otwarte, a głosy, które słyszałem należały do dwóch rozmawiających ze sobą kobiet - znajdujących się każda w swoim mieszkaniu. Stałem tam parę minut - cicho i w ukryciu. To było naprawdę fascynujące.

Później znajomy powiedział mi, że obie kobiety są wdowami po siedemdziesiątce, które w obronie przed samotnością otwierają drzwi swoich mieszkań, tworząc jedną dużą, wspólną przestrzeń, obejmującą również przestrzeń korytarza górnego piętra. To uruchomiło coś w mojej głowie i zacząłem wyobrażać sobie tę historię. Moje bohaterki będą żyć ze sobą właśnie w taki sposób, ukrywając romantyczną relację i prezentując się światu jako sąsiadki. Przyszło mi do głowy wiele obrazów, jako układ, który był metaforyczny, a jednocześnie prosty i rutynowy. Tak narodził się ten projekt. Zaskakujące jest to, że jakiś czas później, kiedy pracowałem już ze współautorem nad scenariuszem, usłyszałem

o parze, która żyła prawie dokładnie tak, jak Nina i Madelene - ukrywając swoją relację przed rodzinami. Można stwierdzić, że życie naśladuje sztukę.

Zatem u podstaw filmu leżał aspekt architektoniczny?

Tak, zanim jeszcze zaczęliśmy pisać scenariusz. Te dwa połączone ze sobą mieszkania były życiową przestrzenią bohaterek, a jednocześnie miejscem symbolicznym, które odzwierciedla i wyraża ich relacje ze światem zewnętrznym. W mieszkaniu Madeleine, każdy szczegół, każdy przedmiot mówi o historii jej rodziny. Jego przytulność nieustannie przypomina nam o ciąży, który spoczywa na jej ramionach - więzów wokół niej, trzymających ją łańcuchach. Mieszkanie Niny jest bardziej tajemnicze. Widzimy je w dalszych częściach filmu, odkrywamy je stopniowo wraz z jej postacią. Jeśli chodzi o korytarz - jest to kluczowa przestrzeń między dwoma mieszkaniami. Dwoje drzwi wejściowych, które początkowo są zawsze otwarte, zaczynają się zamykać, zamieniając tę porowatą przestrzeń w coś w rodzaju granicy. Te obrazy - otwartych drzwi, zamkniętych drzwi - wydają się prostą i skuteczną metaforą wykluczenia Niny przez rodzinę Madeleine. I to pozwoliło mi na małą grę z gatunkiem. Na początku chciałem nakręcić tę historię miłosną tak, jakby była thrillerem: oko spoglądające przez wizjer, intruz w środku nocy... Chodziło o to, żeby zapożyczyć trochę kodów napięcia, zreinterpretować je w taki sposób, by współistniały spójnie z pozostałymi elementami uniwersum filmu.

W jaki sposób stworzyłeś te postaci z grającymi główne role aktorkami?

Barbara Sukowa i Martine Chevallier zaangażowały się w projekt na bardzo wczesnym etapie, co pozwoliło nam niejako skroić te bohaterki pod nie. Chciałem, żeby Nina i Madeleine były grane przez aktorki, które czują się komfortowo ze swoim wiekiem, emanują siłą. Nie chciałem by widzowie postrzegali je jako ofiary, ale jak bohaterki walczące o swoją miłość.

Film opowiada historię walki i pasji, która jest zarazem pełna uporu i czuła. Ale ta walka jest również sposobem na zgłębienie problemów, które mnie fascynują. W jaki sposób spojrzenie innych wpływa na nasze działania? Jaki wewnętrzny konflikt narasta wewnątrz nas w obliczu takiej cenzury? Przeszkody, które stoją na drodze doprowadzają Ninę i Madeleine do ekstremalnych zachowań. Nie chciałem, żebyśmy im współczuli. Podobnie - nie chciałem, żeby Anne, córka Madeleine, była postrzegana jako oprawczyni. Dlatego właśnie idealna do tej roli wydała mi się Léa Drucker. Nadaje postaci wrażliwości i zmusza publiczność do empatyzowania z jej bohaterką. Anne jest niesamowicie kochającą córką, która zawsze podziwiała swoją matkę. Zrobiłaby dla niej wszystko, ale jest wstrząśnięta, kiedy dowiaduje się o tym, w jakim kłamstwie żyła Madeleine. To wyjaśnia jej reakcję - każda postać ma swoje jasne i ciemne strony.

REŻYSER **FILIPPO MENEGETTI**

Pochodzi z Padwy we Włoszech, a pierwsze doświadczenie w pracy filmowca zdobywał w Nowym Jorku. Po ukończeniu szkoły filmowej i antropologii, współtworzył "Imago Mortis" (2009). Zanim zaczął reżyserować swoje filmy przez kilka lat pracował jako asystent. Jego pierwsze krótkie metraże Undici (2011, codirected by Piero Tomaselli) and L'intruso (2012) były wyświetlane i nagradzane na festiwalach filmowych we Włoszech i zagranicą. W 2018 przeprowadził się do Francji, gdzie stworzył kolejny film: "The Beast", wyświetlany i biorący udział w konkursie SXSW 2019. "My dwie" to jego pierwszy, pełnometrażowy film.

BARBARA SUKOWA

WYBRANA FILMOGRAFIA

2019 MY DWIE

reż.: Filippo Meneghetti

2015 POŻEGNANIE Z EUROPA

reż.: Maria Schrader

2012 HANNAH ARENDT

reż.: Margarethe von Trotta

Niemiecka Nagroda Filmowa - Najlepsza Aktorka

2001 TRZYNAŚCIE ROZMÓW O TYM SAMYM

reż.: Jill Sprecher

Nagroda Florida Film Critics - Najlepsza Obsada

1997 W IMIĘ NIEWINNOŚCI

reż.: Andreas Kleinert Bayerischer

Niemiecka Nagroda Filmowa - Najlepsza Aktorka

1993 M. BUTTERFLY

reż.: David Cronenberg

1991 EUROPA

reż.: Lars von Trier

1986 RÓŻA LUXEMBURG

reż.: Margarethe von Trotta

Najlepsza Aktorka – Cannes Festival

Niemiecka Nagroda Filmowa - Najlepsza Aktorka

1981 CZAS OŁOWIU

reż.: Margarethe von Trotta

Best Actress – Venice Festival

1981 LOLA

reż.: Rainer Werner Fassbinder

Niemiecka Nagroda Filmowa - Najlepsza Aktorka

MARTINE CHEVALLIER

WYBRANA FILMOGRAFIA

2019 MY DWIE

reż.: Filippo Meneghetti

2019 CHANSON DOUCE

reż.: Lucie Borleteau

2013 NIEDOBRANI

reż.: Lucas Belvaux

2012 ŻEGNAJ, KRÓLOWO

reż.: Benoît Jacquot

2006 NIE MÓW NIKOMU

reż.: Guillaume Canet

2005 W JEGO RĘKACH

reż.: Anne Fontaine

Teatr:

2007 LE RETOUR AU DÉSERT

reż.: B.M. Koltès directed by Muriel Mayette

Nagroda Moliera - Najlepsza Aktorka 2007

LÉA DRUCKER

WYBRANA FILMOGRAFIA

2019 MY DWIE
reż.: Filippo Meneghetti

2019 LA SAINTE FAMILLE / THE HOLY FAMILY
reż.: Louis-Do de Lencquesaing

2018 NA OCZACH WSZYSTKICH
reż.: Agnès Jaoui

2017 JESZCZE NIE KONIEC
reż.: Xavier Legrand
Nagroda César - Najlepsza Aktorka

2019 Nominacja: Najlepsza Aktorka – Globes de Cristal
2019 Nominacja: Najlepsza Aktorka – Lumières 2019

2014 LA CHAMBRE BLEUE / THE BLUE ROOM
reż.: Mathieu Amalric

2001 CHAOS
reż.: Coline Serreau

1999 MES AMIS
reż.: Michel Hazanavicius

2015-2017 BIURO SZPIEGÓW
reż.: Eric Rochant

OBSADA

Nina: Barbara Sukowa

Madeleine: Martine Chevallier De La Comédie-Française

Anne: Léa Drucker

Muriel: Muriel Benazeraf

Frédéric: Jérôme Varanfrain

EKIPA

Reżyseria:

Filippo Meneghetti

Scenariusz:

Filippo Meneghetti, Malysone Boverasmy

Produkcja:

Pierre-Emmanuel Fleurantin, Laurent Baujard

Koprodukcja:

Elise Andre, Donato Rotunno, Patrick Quinet,
Stephane Quinet

Muzyka:

Michele Menini

Zdjęcia:

Aurélien Marra

Montaż:

Ronan Tronchot

Scenografia:

Laurie Colson

Kostiumy:

Magdalena Labuz

Sprzedaż:

The Party